

§. 95. Godoma Mehhed ollid neid fa-
nainud, enne kui Lot neid omma Majas-
se viis. Tamma mõttis neid vasto kui
ühhed Jummalast läkitud Mehhed; ta
vastmistas selle súa, ja nemmad soid.
Agga nénimad ei olnud emast veel mit-
te mahhaheitnut, siis tullid need Liina
Mehhed, selle Koia ümber, ni hõsti ro-
red kui wannad, keik Rahwas wiumfest
Liina Otsast, ja húudsid Lotti ja ütlesid
temmale: Kus on need Mehhed, kes sin-
no jure Ósefs tulnud; to neid wálja meie
Rátte j. t. f. Lot laiks nende jure wálja ük-
se ette, ja panni üks unnes tafka Lufko,
ja ütles: Ma passun Bennad, árge teh-
ke mitte Kurja! Tamma púdis neid fa-
mu Toorustega meliada, et nemmad nen-
dest piddid Rabbul seisma, ja palus:
nende Meestele árge teh'e ühtegi, seist se
párrast en nemmad mo Rattusse Warjo
alla tulnud.

§. 96. Sedda pannid Godoma Meh-
hed wágga pat häks, ja ütlesid: Se üks
ainus on tulnud kui Woðras seie ellaina,
ja se tahhab biete Kohhut moista! Astu
liggimale, ütlesid nemmad Lottile; nüüd
tahhame sulle ennam Kurja t-hha, kui nei-
le! Siis kippusid nemmad wágga Lotti
peále, ja tullid liggi, sedda üst labimurd-
ma. Agga need Inglid eht Mehhed, kes
sees ollid, pistsid omma Ráed wálja, ja
saatid Lotti eunesse jure Koita, ja pannid
Uesse Lufko; ja loid need Mehhed, mis
Koia Uesse tagga ollid sure Pimedus-
sega, et nemmad árravássid Üst otsi-
most, ja ei leidnud.

§. 97. Kui nemmad said árraláinud,
ja se keik roai seels jái, siis need Inglid rá-
kisid Lottile, mikspárrast nemmad Jum-
malast senna olid läkitud, ja ütlesid: Mete
tahhame sedda Paika árreari kuda, seist se
Kissendaminne nende párrast on suur Je-
hova